

**UCHWAŁA NR XXIII/395/20
RADY MIEJSKIEJ W SĘPOPOLU
z dnia 11 sierpnia 2020 r.**

w sprawie: rozpatrzenie skargi na działalność Burmistrza Sępopola.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 713) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2020, poz. 256) Rada Miejska uchwala, co następuje :

§ 1. 1. Uznaje się za bezzasadną skargę na działalność Burmistrza Sępopola, która wpłynęła do biura Rady Miejskiej w Sępopolu w dniu 22 czerwca 2020 r.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Sępopolu do przekazania odpisu uchwały wraz z uzasadnieniem jakim jest opinia Komisji Skarg i Wniosków.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
W SĘPOPOLU**

Krzysztof Siudek

Opinia

W dniu 23 lipca 2020 r. Komisja Skarg i Wniosków szczegółowo przeanalizowała skargę reprezentowaną przez Kancelarię Radców Prawnych, ustosunkowując się do niej Burmistrza Sępopla działającego przez Zastępcę Piotra Łazara.

Po przeanalizowaniu zgromadzonych dokumentów i wyjaśnień złożonych przez Zastępcę Burmistrza Piotra Łazara i Andrzeja Woźniaka (Naczelnika Wydziału Gospodarki i Infrastruktury Urzędu miejskiego w Sępopolu) Komisja Skarg i Wniosków uznaje za bezzasadną skargę wniesioną przez Skarżącą na działalność Burmistrza Sępopola.

Uzasadnienie

Do biura Rady Miejskiej w Sępopolu w dniu 22 czerwca 2020 r. wpłynęła skarga na działalność Burmistrza Sępopola, którą złożyła przez pełnomocnika Jakuba Piotra Przymęckiego.

W dniu 26 czerwca 2020 r. Przewodniczący Rady Miejskiej w Sępopolu przekazał skargę Przewodniczącemu Komisji Skarg i Wniosków w celu jej zaopiniowania.

Skarżąca uznała złożenie skargi na działanie Burmistrza Sępopola za zasadne w związku z brakiem podjęcia działań, w tym przeprowadzenia z urzędu postępowania rozgraniczeniowego celem ustalenia przebiegu granic nieruchomości nr 14, 16 i 17 stanowiących własność lub będących w samoistnym posiadaniu kolejno

oraz Gminy Sępopol położonych w obrębie nr 2 miasta Sępopol poprzez określenie położenia punktów granicznych i linii granicznych, utrwalenie tych punktów znakami granicznymi na danym gruncie oraz sporządzenie odpowiedniej dokumentacji w sytuacji, gdy organ miał wiedzę o nieprawidłowości związanej z przesunięciem znaku granicznego nr 2-527 znajdującego się na granicy w/w działek, co ma wpływ na zmniejszenie powierzchni działki drogowej należącej do miasta Sępopol i stanowi działalnie na szkodę Gminy, co stanowi naruszenie art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym.

W uzasadnieniu stwierdzono, że skarga jest podyktowana zaniedbaniem Burmistrza Sępopola w przeprowadzeniu działań mających na celu ustalenie przebiegu granic nieruchomości nr 14, 16 i 17. Konieczność ustalenia przebiegu granic zaistniała w związku z pojawieniem się nieprawidłowości dot. niewłaściwego położenia znaku granicznego nr 2-527. Według Skarżącej istotne jest to, iż przesunięcie znaku granicznego spowodowało zmniejszenie powierzchni działki należącej do Skarżącej oraz działki drogowej należącej do Gminy Sępopol.

Burmistrz Sępopola został poinformowany o tym stanie rzeczy w piśmie datowanym na dzień 8 kwietnia 2020 r. wraz z opinią geodety inż. Mariusza Czajkowskiego z dnia 24 marca 2020 r. w której stwierdzono błędne umiejscowienie przedmiotowego znaku granicznego. W piśmie tym Skarżąca zwróciła się także o przedstawienie propozycji w zakresie specjalisty – geodety, który mógłby przeprowadzić wznowienie granic. Niezależnie od stanowiska organu Skarżąca zaproponowała własnego geodetę, który wykonałby czynność wznowienia punktów granicznych za kwotę 600 zł netto.

W odpowiedzi na to pismo Burmistrz Sępopola nie wykazał zainteresowania opisanym problemem żądając przedstawienia dodatkowych dokumentów.

Zdaniem Skarżącej lekceważące zachowanie organu miało miejsce także w dniu 15 maja 2020 r. kiedy odbyło się spotkanie dot. przeprowadzenia czynności wznowienia

znaków granicznych pomiędzy omawianymi działkami, którego istotą było ustalenie granic działek zgodnych zarówno ze stanem faktycznym, jak i prawnym. Przedstawiciel organu nie wyraził woli załatwienia tej sprawy w sposób polubowny - odmówił podpisania protokołu z czynności wznowienia granic i według Skarżącej zachowywał się w sposób arogancki i prześmiewczy. Kilkukrotnie wskazywał, że jeżeli istnieje jakiś problem, to

powinna wystąpić na drogę postępowania sądowego. Przedstawiciel Gminy, w ocenie Skarżącej, nie brał pod uwagę tego, że pełnomocnik może występować w imieniu faktycznego posiadacza i bronić jego interesu.

Według Skarżącej ignorancję organu w stosunku do zaistniałego problemu dało się zauważyć także w piśmie stanowiącym odpowiedź na skargę z dnia 19 maja 2020 r. złożoną przez pełnomocnika Skarżącej na nieodpowiednie zachowanie Zastępcy Burmistrza – Piotra Łazara, które miało miejsce 15 maja 2020 r. W piśmie tym Burmistrz w ogóle nie odniósł się do podnoszonych w skardze uwag, chociaż poinformowała Skarżącą o tym, że nie znajduje podstaw do uznania ich zasadności. Swoje stanowisko organ ograniczył do przytoczenia art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne z którego wynika, w jakich okolicznościach przeprowadza się procedurę wznowienia znaków granicznych. Burmistrz nie odniósł się do podnoszonych w piśmie twierdzeń o aroganckim i prześmiewczym zachowaniu Zastępcy Burmistrza.

Skarżąca zwraca uwagę, że Burmistrz nie podjął żadnych czynności w kontekście przeprowadzenia postępowania rozgraniczeniowego mimo sugerowania konieczności jego przeprowadzenia przez Skarżącą.

W odpowiedzi na skargę Burmistrz Sępola w piśmie z dnia 02 lipca 2020 r. powołał się na art. 30 ust. 2 prawa geodezyjnego i kartograficznego, który mówi, że wszczęcie postępowania rozgraniczeniowego z urzędu, którego domaga się Skarżąca może mieć miejsce, gdy wymaga tego postępowanie scaleniowe oraz w sytuacji potrzeb gospodarki narodowej lub ważnego interesu społecznego. W przytoczonej sprawie przesłanki takie nie mają miejsca. Położenie znaku granicznego nie jest kwestionowane przez uprawnione do tego strony, czyli Gminę Sępólno, Skarb Państwa oraz właściciela działek nr 14/2 i 15/2. Z lokalizacją znaku nie zgadza się jedynie

która nie jest właścicielem gruntu, ani nie potrafi wskazać tytułu prawnego do nieruchomości gruntowej uprawniającego do występowania w charakterze strony w postępowaniu rozgraniczeniowym. Według Burmistrza Sępola wszczęcie tego postępowania w oderwaniu od przesłanek ustawowych wiązałoby się z naruszeniem prawa i działaniem na szkodę Gminy Sępólno, gdyż powodowałoby nieuzasadnione wydatkowanie środków publicznych. Jeżeli, jak wnosi Skarżąca, znak graniczny uległ przemieszczeniu, to powinna zgodnie z art. 277 Kodeksu Karnego oraz z dokumentacją dowodową zgłosić sprawę organom ścigania w celu ukarania winnych przytoczonego czynu. Do dnia rozpatrywania omawianej skargi to nie nastąpiło.

Burmistrz Sępola uznał także za niezasadny fakt nie odniesienia się przez Burmistrza Sępola do uwag podniesionych w piśmie z dnia 19 maja 2020 r. dot. zachowania Zastępcy Burmistrza Piotra Łazara w dniu 15 maja 2020 r. podczas spotkania dot. czynności wznowienia znaków granicznych. Kwestia ta została podniesiona w odpowiedzi na skargę z dnia 8 czerwca 2020 r. i została wyjaśniona w wyniku przesłuchania pracownika biorącego udział w czynnościach.

Zarówno 15 maja 2020 r. kiedy uczestniczono w czasie prowadzenia czynności dot. wznowienia znaków granicznych, jak i w kolejnych pismach wysyłanych do pełnomocnika Burmistrz informował, że czynność techniczna jaką jest wznowienie znaków granicznych nie jest właściwa do zmiany położenia znaku granicznego zgodnego z żądaniem pełnomocnika Skarżącej. Treść art. 39 ust. 1 Prawa geodezyjnego i kartograficznego nie pozostawia pola do interpretacji i jasno określa procedurę jaką należy zachować: „Przesunięte, uszkodzone lub zniszczone znaki graniczne, ustalone uprzednio, mogą być wznowione bez przeprowadzenia postępowania rozgraniczeniowego, jeżeli istnieją dokumenty

pozwalające na określenie ich pierwotnego położenia. Jeżeli jednak wyniknie spór co do położenia znaków, strony mogą wystąpić do sądu o rozstrzygnięcie sprawy”.

Ponadto Burmistrz Sępopola podkreślił, że pełnomocnik Skarżącej nie wykazał interesu prawnego zgodnie z którym posiadałaby w tej sprawie przymiot strony postępowania.

W dniu 23 lipca 2020 r. Komisja Skarg i Wniosków szczegółowo przeanalizowała skargę i ustosunkowanie się do niej Burmistrza Sępopola działającego przez swojego Zastępcę Piotra Łazara.

Skarga dot. nie podjęcia ze strony Burmistrza postępowania rozgraniczeniowego celem przeprowadzenia przebiegu granic nieruchomości nr 14, 16 i 17 przez co miał on działać na szkodę Gminy i tym samym narusza art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz art. 30 ust. 2 pkt 3 Ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Ponadto Skarżąca uznała, że zachowanie Zastępcy Burmistrza Piotra Łazara w dniu 15 maja 2020 r. było nieodpowiednie co dała wyraz w skardze z dnia 19 maja 2020 r. W skardze złożonej w dniu 22 czerwca zarzuciła Burmistrzowi, że w odpowiedzi na skargę nie odniósł się do aroganckiego i prześmiewczego zachowania swojego zastępcy

W opinii Komisji dla właściwego rozpatrzenia niniejszej sprawy istotna jest treść art. 39 ust. 1. Prawa Geodezyjnego i kartograficznego zgodnie z którym „Przesunięte, uszkodzone lub zniszczone znaki graniczne, ustalone uprzednio, mogą być wznowione bez przeprowadzenia postępowania rozgraniczeniowego, jeżeli istnieją dokumenty pozwalające na określenie ich pierwotnego położenia. Jeżeli jednak wyniknie spór co do położenia znaków, strony mogą wystąpić do sądu o rozstrzygnięcie sprawy”.

W Państwowym Zasobie Geodezyjnym punkt graniczny 2-527 posiada tzw. dane ścisłe. Dane te znajdują się w zasobie od 19 stycznia 2018 r.

Burmistrz Sępopola jest zobowiązany do przestrzegania przepisów wynikających z ustawy o samorządzie gminnym, jednak przepisy szczegółowe wynikające z Prawa geodezyjnego i kartograficznego w art. 30 ust. 2 dopuszczają wszczęcie postępowania rozgraniczeniowego w ściśle określonych sytuacjach i należy tego przestrzegać.

Do członków Komisji Skarg i Wniosków przemówił argument, że wszczęcie postępowania rozgraniczeniowego z urzędu w oderwaniu od przesłanek ustawowych wiązałoby się z naruszeniem prawa i działało na szkodę Gminy Sępopol, gdyż wiązałoby się z niezasadnym wydatkowaniem środków publicznych.

Ponadto zarzut Skarżącej dot. zachowania Zastępcy Burmistrza został przez radnych omówiony na komisji z pracownikiem Urzędu Miejskiego w Sępopolu Panem Andrzejem Woźniakiem, który uczestniczył w czynnościach w dniu 15 maja 2020 r. i stwierdził, że nie było żadnego aroganckiego zachowania ze strony pracowników urzędu, czy osób w nich uczestniczących. Według niego to radca prawny reprezentujący Skarżącą zachowywał się w sposób budzący ich zaskoczenie poprzez nie przyjmowanie do wiadomości faktu, iż pracownicy urzędu są zobligowani do przestrzegania przepisów Prawa geodezyjnego i kartograficznego.

W skardze zarzucono Zastępcy Burmistrza Sępopola Piotrowi Łazarowi, że jako przedstawiciel Gminy nie wyraził woli załatwienia tej sprawy w sposób polubowny, gdyż m.in. odmówił podpisania protokołu czynności ze wznowienia granic. Z wyjaśnień złożonych przez Piotra Łazara, który z wykształcenia jest geodetą i przez kilka lat pracował w Wydziale Geodezji i Gospodarki Nieruchomościami Starostwa Powiatowego w Bartoszczach wynika, że odmówił podpisania protokołu poprzez złożenie do niego oświadczenia, że względu na brak wystarczających dokumentów źródłowych pochodzących z Państwowego Zasobu Geodezyjnego, które umożliwiają dokonanie wznowienia znaku granicznego. Złożył to oświadczenie, ponieważ geodeta wynajęty przez Skarżącą próbował w innym miejscu niż

przyjęty operat z 2018 r. wyznaczyć punkt graniczny. Geodeta nie mógł tego zrobić, ponieważ nie pozwala na to prawo, gdy są ściśle dane dot. położenia punktów granicznych, a tak jest w tej sytuacji.

Operat złożony przez geodetę Mariusza Czajkowskiego został odrzucony przez osobę go weryfikującą w Starostwie Powiatowym. Stwierdzono, że istnieje rozbieżność co do podania informacji w jego operacie, a tego co jest w zasobie geodezyjnym. Od tej decyzji Pan Mariusz Czajkowski się nie odwołał w związku z czym operat ten nie ma mocy wiążącej.

W chwili obecnej w budynku nr 5 na ul. Długiej w Sępopolu jest zameldowanych 10 osób. Jedną z nich jest , która uważa się za posiadacza samoistnego zajmowanej nieruchomości na działce nr 16 i domaga się ustalenia przebiegu granic działek stykających się z jej nieruchomością. Z księgi wieczystej wynika, że właścicielami domu są nieżyjący - rodzice Skarżącej, natomiast grunt na tej działce jest własnością Skarbu Państwa.

Z informacji uzyskanych w trakcie prac Komisji Skarg i Wniosków wynikało, że przed 1982 rokiem jeżeli w zamian za rent czy emeryturę ktoś przekazywał grunty na rzecz Skarbu Państwa zostawiał w użytkowaniu do 30 arów ziemi i nadal był właścicielem budynku, ale grunt pod budynkiem należał do Skarbu Państwa. Po 1982 roku przekazującym zostawiano na własność budynek z gruntem do obsługi tego budynku. Ustawodawca dla osób, które przekazały grunty przed 1982 rokiem dał możliwość uwłaszczenia się na nich i istnieje ona do dnia dzisiejszego. Jednak, aby uwłaszczyć się na gruncie trzeba mieć tytuł prawny do budynku. Osoby, które zamieszkują na działce nr 16 są potencjalnymi spadkobiercami i na dzień dzisiejszy sytuacja prawna w tym zakresie nie została jednoznacznie wyjaśniona.

W związku z powyższym Komisja Skarg i Wniosków uważa skargę za bezzasadną.

Sępopol, dnia 23 lipca 2020 r.

Przewodniczący Komisji Skarg i Wniosków

Wojciech Rynkiewicz

